Dosar nr. 2-25075005-12-2-28052025-1 (2-11106/25)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

17 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Lozan Zinaida

examinând în ședință publică, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva *****, cu privire la repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la 22 mai 2025, sub nr. 04/1.1.3-23066, reclamantul ***** a chemat în instanța de judecată pârâta Svetlana Komarova, cu privire la repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, învederează reclamantul că, la data de 01 februarie 2025, activând în calitate de curier al SRL „ALFA-DELIVERY”, în executarea comenzii cu codul 101187288832, s-a deplasat la adresa din mun. Chișinău, str. Mihai Lomonosov nr. 40, pentru a livra comanda la apartamentul nr. 15, amplasat la etajul 4. Susține reclamantul că, aflându-se pe casa scării, în imediata apropiere a apartamentului nr. 14, ușa acestui apartament fiind întredeschisă, din interior a ieșit un câine de rasă Pitbull, care s-a năpustit brusc asupra sa, mușcându-l de degete, mâini și picioare. Relevă că, ulterior, din apartamentul nr. 14 a ieșit un bărbat, care, inițial, i-a reproșat că strigă, apoi, observând sângele, a luat câinele și l-a readus în apartament. Indică reclamantul că cetățeanul Păscari Vitalie a declarat că animalul nu îi aparține și că proprietara câinelui este *****, care la momentul respectiv nu se afla la domiciliu. Mai învederează reclamantul că, în urma celor constatate

a fost pornită o cauză contravențională împotriva proprietarei cânelui, *****, pentru încălcarea prevederilor art. 157 alin. (6) din Codul contravențional, referitoare la deplasarea liberă a cînilor agresivi sau periculoși fără lesă și botniță, fiind încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 003291 pe numele contravenientului *****. Susține reclamantul că, la data de 04 februarie 2025, a fost întocmit raportul de constatare nr. 202502P0336 de către expertul judiciar, Ecaterina Gancioglo. Relevă reclamantul că, prin Raportul de constatare medico-legală nr. 202502P0336 din 04 februarie 2025, întocmit de Centrul de Medicină Legală al Ministerului Sănătății, leziunile constatate au fost calificate ca vătămare ușoară a integrității corporale, fiind produse prin acțiunea unui obiect contondent dur și fiind urmate de dereglarea sănătății de scurtă durată. Indică reclamantul că, în legătură cu leziunile suportate, i-a fost eliberat certificat de concediu medical, aflându-se în incapacitate temporară de muncă pentru o durată de 22 de zile, în perioada 02 februarie 2025 – 23 februarie 2025, ceea ce a echivalat cu 15 zile lucrătoare. Susține reclamantul că, prin comportamentul său omisiv, pârâta Svetlana Komarova, în calitate de proprietară a animalului, nu a asigurat supravegherea corespunzătoare a acestuia, permițând deplasarea liberă a unui câine agresiv, fără lesă și fără botniță, în spațiul comun al blocului locativ. Cu titlu de prejudiciu material, reclamantul a revendicat suma totală de 24 006,78 lei, compusă din: venitul ratat din salariu în sumă de 2 831,40 lei; venitul ratat din locațiunea mijlocului de transport individual utilizat în activitatea de curier în sumă de 16 928,85 lei; cheltuielile medicale suportate în sumă de 703,52 lei; cheltuielile pentru efectuarea constatării medico-legale în sumă de 448,00 lei; valoarea bunurilor distruse ireversibil în sumă de 3 095,00 lei, constituită din pantaloni de model Joma – 520,00 lei, pantaloni de model Asics – 640,00 lei, ciorapi – 25,00 lei, scurtă de serviciu Glovo – 900,00 lei, încălțăminte de model Joma – 950,00 lei și lenjerie – 60,00 lei. Cu titlu de prejudiciu moral, reclamantul a revendicat suma de 70 000,00 lei, invocând durerile fizice suportate, multitudinea și localizarea plăgilor, sângerarea abundentă, teama de o eventuală infectare, inclusiv de rabie, sechelele rămase pe corp, precum și starea de anxietate, stres psihic și teamă resimțită ulterior în exercitarea atribuțiilor de curier. Suplimentar, reclamantul a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată, compuse din taxa de timbru în sumă de 200,00 lei,

achitată la 20 mai 2025, și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8 000,00 lei.

3. *În drept*, reclamantul și-a fundamentat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. art. 9, 10, 11, 15, 16, 2014, 2017, 2025, 2028, 2029, 2036, 2037 Cod civil și a solicitat a încasa din contul lui *****în beneficiul lui ***** suma de 24 006,78 Lei (douăzeci și patru mii șase lei, 78 bani), cu titlu dc prejudiciu material; A încasa din contul lui *****în beneficiul lui ***** suma de 70 000,00 Lei (șaptezeci mii lei, 00 bani), cu titlu dc prejudiciu moral; A încasa din contul lui *****în beneficiul lui ***** toate cheltuielile de judecată suportate în prezentul proces (serviciile de asistență juridică în sumă de 8 000,00 lei și alte cheltuieli).
4. Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 29 mai 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare, a fost intentat procesul civil. (f.d. 66)
5. Pârâtei ***** i s-a pus în sarcină prezentarea referinței, cu anexarea probelor pe care își fundamentează obiecțiile. Pârâta *****nu a depus referință la cererea de chemare în judecată și nici nu a prezentat instanței de judecată vreo probă în justificarea poziției sale procesuale, deși a fost citată legal prin apel telefonic. (f.d. 83, 84)
6. *În ședința de judecată*, ***** nu s-a înfățișat, fiind reprezentat de către avocata Chira Tatiana.
7. *În ședința de judecată,* reprezentantul reclamantului, avocatul Chira (Scobiola) Tatiana, a pledat pentru admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, solicitând încasarea din contul pârâtei *****în beneficiul reclamantului ***** a sumei de 24 006,78 lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 70 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 8 000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru.
8. *În ședința de judecată***,** pârâta *****, deși citată legal, nu s-a prezentat.

Aprecierea instanței de judecată.

9. Studiind motivele acțiunii înaintate, criticile formulate la aceasta, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare,

cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva *****, cu privire la repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată se admite parțial, ca întemeiată.

10. În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă „Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.”
11. În temeiul art. 239 Cod de procedură civilă, „Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.”
12. Din conținutul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă reiese că, „La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”.
13. Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit circumstanțele de fapt potrivit cărora, la data de 01 februarie 2025, în jurul orei 16:30, reclamantul *****, activând în calitate de curier al SRL „ALFA-DELIVERY”, se afla pe casa scării blocului locativ din mun. Chișinău, str. Mihai Lomonosov nr. 40, în executarea comenzii cu codul 101187288832, ID livrare 515623, acceptată la ora 16:23 și finalizată la ora 16:53, cu un venit total pentru livrarea respectivă de 46,79 MDL. (f.d. 60)
14. S-a stabilit că, în acel interval de timp, din apartamentul nr. 14 al aceluiași bloc locativ, ușa fiind întredeschisă, a ieșit în spațiul comun al casei scării un câine, nefiind însoțit, nefiind ținut în lesă și nefiind purtător de botniță, care l-a atacat și l-a mușcat pe reclamantul *****.
15. În baza raportului ofițerului de sector s-a stabilit că, la fața locului, ușa apartamentului nr. 14 a fost deschisă de cetățeanul Păscari Vitalie, care a comunicat colaboratorilor de poliție că a venit de la magazin, a intrat în apartament și a închis ușa, iar câinele se afla în apartament, că a auzit lătratul câinelui și strigăte, iar ieșind la ușă, a văzut în scara blocului cum câinele a mușcat o persoană necunoscută, care activează în calitate de curier la Glovo. (f.d. 22-23)

16. Potrivit aceluiași raport al ofițerului de sector, cetățeanul Păscari Vitalie a comunicat expres organului de poliție că animalul nu îi aparține, ci aparține cetățencei Komarova, care la momentul respectiv nu se afla la domiciliu.
17. S-a stabilit că sesizarea privind incidentul a fost consemnată în Registrul altor informații al Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău cu nr. 1615 din 01 februarie 2025, iar în cadrul verificării informației au fost întocmite procesul-verbal privind actele de constatare și rapoartele de serviciu ale ofițerului de sector. (f.d. 23)
18. La data de 01 februarie 2025, ora 17:09, reclamantul ***** s-a adresat la Departamentul Clinic Medicina de Urgență al IMSP Institutul de Medicină Urgentă, fiindu-i întocmită Trimiterea-extras din fișa medicală nr. 7738 din 01 februarie 2025, în care au fost consemnate plăgi deschise multiple ale pumnului și mâinii, plăgi mușcate ale degetelor II-V ale mâinii drepte, plăgi mușcate ale genunchiului și plantei pe stânga, ale genunchiului și gambei pe dreapta, cu recomandări de pansamente aseptice în condiții de ambulatoriu și suturi secundare la lipsa infectării, fiind externat la ora 18:34. (f.d. 27)
19. La solicitarea Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, reclamantul ***** a fost supus examinării medico-legale, fiind întocmit Raportul de constatare medico-legală nr. 202502P0336 din 04 februarie 2025 de către expertul judiciar Ecaterina Gancioglo din cadrul Centrului de Medicină Legală al Ministerului Sănătății. (f.d. 16-21)
20. S-a stabilit că, potrivit concluziilor Raportului de constatare medico-legală nr. 202502P0336 din 04 februarie 2025, la examinarea medico-legală a reclamantului ***** și a documentelor medicale pe numele acestuia, au fost constatate plăgi contuze (mușcate) la nivelul degetelor II-V ale mâinii drepte, echimoze și excoriații multiple la nivelul membrelor inferioare, care au fost cauzate prin acțiunea unui obiect contondent dur, posibil în circumstanțele și la data indicate, fiind urmate de dereglarea sănătății de scurtă durată, iar în baza acestui criteriu se califică drept vătămare ușoară a integrității corporale. (f.d. 20)
21. S-a stabilit că, pentru efectuarea examinării medico-legale, au fost suportate cheltuieli în sumă totală de 448,00 lei, compuse din 128,00 lei pentru examinarea persoanei și constatarea leziunilor traumatice și 320,00 lei pentru expertiza în baza documentelor medicale. (f.d. 21)

22. S-a stabilit că reclamantului ***** i-a fost eliberat certificat de concediu medical de către IMSP AMT Centru, la data de 03 februarie 2025, cu indicarea locului de muncă „Alfa Delivery” SRL, pentru perioada de incapacitate temporară de muncă cuprinsă între 02 februarie 2025 și 23 februarie 2025. (f.d. 45)
23. S-a stabilit că, potrivit fișei medicale a bolnavului de ambulator și foilor anexate la formularul nr. 025/e, reclamantul ***** s-a aflat, în perioada ulterioară incidentului, sub supravegherea medicului în condiții de ambulatoriu, cu efectuarea pansamentelor și cu recomandarea suturilor secundare.
24. De asemenea, la materialele cauzei, au fost anexate planșe fotografice care reflectă leziunile suportate de reclamant la nivelul mâinii drepte, al genunchilor și al gambelor. (f.d. 46-57)
25. S-a constatat că reclamantul ***** este angajat al SRL „ALFA-DELIVERY”, în baza Contractului individual de muncă, în calitate de curier, pe durată nedeterminată, începând cu data de 17 mai 2021. (f.d. 58)
26. S-a stabilit că, între SRL „ALFA-DELIVERY” și reclamantul *****, a fost încheiat Contractul de utilizare a transportului individual de către întreprindere nr. 254/2024, având ca obiect mijlocul de transport de model *****, anul de fabricație *****, cu numărul de înmatriculare *****, pentru care angajatorul achită plăți de locațiune. (f.d. 62)
27. Potrivit Certificatului eliberat de „Alfa Delivery” SRL la data de 23 aprilie 2025, veniturile lunare ale reclamantului ***** au constituit: august 2024 – salariu brut 2 550,00 lei și locațiune auto 4 724,06 lei; septembrie 2024 – 3 600,00 lei și 9 837,96 lei; octombrie 2024 – 2 700,00 lei și 11 739,85 lei; noiembrie 2024 – 3 660,00 lei și 11 442,76 lei; decembrie 2024 – 3 900,00 lei și 22 752,28 lei; ianuarie 2025 – 4 950,00 lei și 23 700,50 lei, cu un total de 21 360,00 lei salariu brut și 84 197,41 lei locațiune auto. (f.d. 64)
28. S-a stabilit că materialul acumulat de organul de poliție a fost remis, prin demersul nr. 34/20/1-2302 din 28 februarie 2025, Preturii sectorului Centru al Primăriei mun. Chișinău, pentru examinare prin prisma art. 157 alin. (6) Cod contravențional. (f.d. 40)
29. La data de 03 martie 2025, cu nr. 3-03/1-650, Pretura sectorului Centru a înregistrat demersul organului de poliție, iar în adresa pârâtei Svetlana

Komarova, la domiciliul din mun. Chișinău, str. *****, au fost expediate citații pentru datele de 15 aprilie 2025 și, repetat, 15 mai 2025. (f.d. 42)

30. S-a stabilit că, în privința pârâtei Svetlana Komarova, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria PMC 01 nr. 003291. (f.d. 44)
31. S-a stabilit că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 24 decembrie 2025, pârâta ***** a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 157 alin. (6) Cod contravențional, respectiv de deplasarea liberă a câinilor agresivi fără lesă și fără botniță, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională. (f.d. 70-71)
32. S-a stabilit că, la data de 22 aprilie 2025, reclamantul ***** s-a adresat la Centrul Oftalmologic „Microchirurgia Ochiului" S.R.L., pentru diagnostică și consultația oftalmologului pentru maturi, cu acuze privind prezența „musculițelor" în fața ochilor, fiindu-i stabilit diagnosticul de distrucție a corpului vitros la ambii ochi, iar pentru serviciul respectiv a fost achitată suma de 650,00 lei. (f.d. 37-39)
33. În conformitate cu art. 117 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură civilă „Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor."
34. Articolul 118 alin. (1) Cod de procedură civilă reglementează că, „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel."
35. Articolul 121 Cod de procedură civilă prevede că, „Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului."
36. În conformitate cu art. 130 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură civilă „(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea,

veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei..”

37. În conformitate cu art. 131 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură civilă „Explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei.) Dacă partea obligată să dovedească afirmaţiile sale deţine, dar nu prezintă în judecată, probele necesare, instanţa este în drept să-şi întemeieze concluziile pe explicaţiile date de partea adversă.”
38. Din conținutul art. 137 alin. (2) reiese că, ”Se consideră probă scrisă sentinţele, hotărîrile şi alte acte judecătoreşti, procesele-verbale ale actelor procedurale, procesele-verbale ale şedinţelor judiciare, anexele (scheme, proiecte, desene etc.) la procesele-verbale ale actelor procedurale.”
39. Așa fiind, instanța de judecată accentuează că sarcina prezentării probelor este obligația ambelor părți, în temeiul regulii potrivit căreia fiecare parte trebuie să-și dovedească pretențiile și obiecțiile sale.
40. Efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții care a avut posibilitatea și care trebuia să se asigure cu probă veridică, fără a suscita îndoieli.
41. Reieșind din pretențiile deduse judecății și temeiul de drept invocat de către reclamant, raportat la circumstanțele de fapt stabilite pe parcursul examinării cauzei, instanța de judecată concluzionează că raportul juridic material-litigios dintre părți se plasează în materia răspunderii civile delictuale, iar mai exact, în materia răspunderii pentru prejudiciul cauzat de animale și a răspunderii pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății.
42. Potrivit art. 16 alin. (1) lit. g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, inclusiv prin repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.
43. Potrivit art. 1998 Cod civil, „Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţământul persoanei vătămate, cu condiţia că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminţii sau ale consimţământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri."

44. Articolul 2014 alin. (1) Cod civil reglementează că, „Proprietarul unui animal sau persoana care se serveşte de animal în timpul serviciului răspunde de prejudiciul cauzat de acesta, fie că se afla în paza sa, fie că a scăpat de sub pază. Obligaţia reparaţiei nu apare dacă prejudiciul a fost cauzat de un animal domestic predestinat activităţii profesionale, de întreprinzător sau obţinerii de mijloace pentru întreţinerea proprietarului, iar proprietarul animalului a asigurat grija cuvenită pentru supravegherea animalului, sau dacă prejudiciul s-a produs chiar şi în cazul manifestării unei asemenea griji."
45. Potrivit art. 2017 din același cod "Persoana păstrează răspunderea pentru prejudiciul cauzat de o construcţie izvor de pericol sporit pe care o abandonează, pînă cînd o altă persoană intră în posesia ei sau obţine paza ei juridică ori începe să o exploateze. Această regulă se aplică în mod corespunzător, în măsura în care este rezonabil, celui care are paza animalului."
46. Articolul 2022 alin. (1) și alin. (2) Cod civil prevede că, „Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecinţa faptei acelei persoane ori consecinţa izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii. În cazul vătămării integrităţii corporale sau altei vătămări a sănătăţii ori al decesului, nu se va lua în cont predispoziţia persoanei vătămate la un anumit tip de vătămare sau la o anumită mărime a vătămării."
47. Articolul 2025 alin. (1) și alin. (3) Cod civil prevede că "Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească. Despăgubirea se stabileşte sub forma unei sume

globale sau, dacă prejudiciul are caracter continuu, sub forma unei prestaţii periodice. În cazul în care se stabileşte o despăgubire sub forma prestaţiei periodice, debitorul poate fi obligat la constituirea unei garanţii.”

48. Articolul 2028 alin. (1) Cod civil reglementează că, „În caz de vătămare a integrităţii corporale sau de altă vătămare a sănătăţii, autorul prejudiciului are obligaţia să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacităţii de muncă, precum şi cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătăţii – de tratament, de alimentaţie suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc.”
49. Articolul 2029 alin. (1) Cod civil prevede că, „Despăgubirea pentru salariul sau venitul ratat se stabileşte pe baza venitului mediu lunar net din muncă sau altă activitate a persoanei vătămate din ultimul an înainte de pierderea sau reducerea capacităţii sale de muncă ori, în lipsă, pe baza venitului lunar net pe care l-ar fi putut realiza, ţinîndu-se seama de calificarea profesională pe care o avea sau ar fi avut-o la terminarea pregătirii pe care era în curs să o primească.”
50. Articolul 2036 alin. (1) și alin. (2) Cod civil reglementează că, „În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.”
51. Articolul 2037 Cod civil prevede că, „Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.”

52. Prin prisma normelor citate supra, instanța de judecată statuează că componența delictului civil include următoarele elemente: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția.
53. Așa fiind, normele care reglementează instituția răspunderii civile delictuale impun condiția ilicității faptei păgubitoare, pretinzând ca aceasta să cauzeze un prejudiciu și să fie săvârșită cu vinovăție.
54. Instanța de judecată accentuează că, în ipoteza specială reglementată de art. 2014 alin. (1) Cod civil, obligația de reparare a prejudiciului cauzat de animal este pusă în sarcina proprietarului animalului sau a persoanei care se servește de animal, indiferent de împrejurarea dacă animalul se afla în paza sa efectivă ori a scăpat de sub pază.
55. Sub aspectul faptei ilicite, instanța de judecată reține că aceasta se materializează în omisiunea pârâtei *****de a asigura supravegherea corespunzătoare a animalului aflat în apartamentul său, omisiune care a permis ieșirea liberă a câinelui, neînsoțit, fără lesă și fără botniță, în spațiul comun al blocului locativ, accesibil unui număr nedeterminat de persoane.
56. Instanța de judecată reține că fapta ilicită se dovedește prin ansamblul probelor administrate, și anume prin rapoartele ofițerului de sector al Inspectoratului de Poliție Centru, prin procesul-verbal privind actele de constatare, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria PMC 01 nr. 003291, precum și prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 24 decembrie 2025, prin care pârâta a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 157 alin. (6) Cod contravențional.
57. Instanța de judecată accentuează că actul judecătoresc adoptat în cauza contravențională, deși nu produce în procesul civil efectele degrevării de probațiune reglementate de art. 123 alin. (2) și alin. (3) Cod de procedură civilă, constituie, în sensul art. 137 alin. (2) Cod de procedură civilă, probă scrisă pertinentă, care se apreciază în ansamblul și interconexiunea celorlalte probe din dosar și care confirmă atât calitatea pârâtei de deținător al animalului, cât și caracterul ilicit al conduitei sale.
58. Sub aspectul prejudiciului, instanța de judecată accentuează că prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial ale faptei ilicite, că prejudiciul patrimonial trebuie să fie cert, adică să aibă o existență neîndoielnică și să poată fi evaluat, și că prejudiciul trebuie să fie

personal, numai persoana care a suferit prejudiciul având dreptul să pretindă repararea lui, la caz fiind reclamantul *****.

59. Instanța de judecată reține că, în speță, a fost lezat dreptul personal nepatrimonial al reclamantului la integritate corporală și la sănătate, circumstanță dovedită prin Trimiterea-extras din fișa medicală nr. 7738 din 01 februarie 2025 și prin Raportul de constatare medico-legală nr. 202502P0336 din 04 februarie 2025, prin care leziunile au fost calificate ca vătămare ușoară a integrității corporale.
60. Sub aspectul raportului de cauzalitate, instanța de judecată statuează că acesta este dovedit cu certitudine, or leziunile constatate reclamantului la data de 01 februarie 2025, respectiv plăgile mușcate ale degetelor II-V ale mâinii drepte și leziunile membrelor inferioare, corespund, prin natura, localizarea și mecanismul lor de producere, atacului animalului survenit în jurul orei 16:30 a aceleiași zile, fiind excluse orice alte cauze posibile ale acestor leziuni.
61. Instanța de judecată reține că succesiunea cronologică strânsă a evenimentelor, respectiv finalizarea livrării la ora 16:53, consemnarea sesizării în Registrul altor informații al Inspectoratului de Poliție Centru cu nr. 1615 din 01 februarie 2025 și adresarea la instituția medicală la ora 17:09, confirmă în mod neîndoielnic că leziunile au fost cauzate în împrejurările descrise de reclamant.
62. Sub aspectul vinovăției, instanța de judecată evidențiază cele două forme ale acesteia: intenția și culpa. Este intenție în cazul în care autorul prevede rezultatul faptei sale și urmărește producerea lui prin intermediul faptei sau, deși nu îl urmărește, acceptă posibilitatea producerii acestui rezultat. Este culpă atunci când autorul fie prevede rezultatul faptei sale, dar nu îl acceptă, socotind fără temei că nu se va produce, fie nu prevede acest rezultat, deși trebuia să-l prevadă.
63. În circumstanțele concrete ale speței, instanța de judecată opinează că pârâta Svetlana Komarova, deținând în apartamentul său un câine de talie mare și cu potențial agresiv, a trebuit și a putut să prevadă că lăsarea animalului nesupravegheat, în condițiile în care ușa apartamentului putea rămâne întredeschisă, creează un risc previzibil de ieșire a acestuia în spațiul comun al blocului locativ și de atacare a persoanelor aflate acolo, astfel încât, prin manifestarea unei neglijențe, a produs fapta ilicită cauzatoare de prejudiciu.

64. Se concluzionează că răspunderea civilă operează și pentru culpă și indiferent de gravitatea vinovăției, iar obligația de reparare a prejudiciului cauzat este integrală, în limitele prejudiciului dovedit.
65. Instanța de judecată statuează că, în speța dedusă judecății, sunt întrunite cumulativ elementele răspunderii civile delictuale a pârâtei *****și că nu a fost reținută nicio cauză de exonerare a acesteia de la răspunderea civilă delictuală.
66. Instanța de judecată accentuează, în același context, că, chiar și în ipoteza în care animalul ar fi aparținut unei alte persoane, această împrejurare nu ar fi înlăturat răspunderea pârâtei, or art. 2014 alin. (1) Cod civil atribuie obligația de reparare și persoanei care se servește de animal, iar art. 2017 Cod civil extinde, în măsura în care este rezonabil, răspunderea și asupra celui care are paza animalului, calitate care, la caz, îi aparținea pârâtei, animalul fiind adăpostit în apartamentul acesteia.
67. Prin urmare, cererea de chemare în judecată, în partea stabilirii răspunderii civile delictuale a pârâtei *****pentru prejudiciul cauzat reclamantului ***** prin atacul animalului din 01 februarie 2025, se admite.

Cu privire la prejudiciul material.

68. Instanța de judecată reține că, prin acțiunea promovată, reclamantul ***** a revendicat cu titlu de prejudiciu material suma totală de 24 006,78 lei, formată din cinci componente distincte, fiecare dintre acestea urmând a fi supusă unei aprecieri separate sub aspectul certitudinii, al dovedirii și al legăturii de cauzalitate cu fapta ilicită.
69. Cu privire la venitul ratat din salariu, instanța de judecată reține că reclamantul se afla, la data producerii incidentului, în raporturi de muncă cu SRL „ALFA-DELIVERY”, în calitate de curier, în baza contractului individual de muncă încheiat pe durată nedeterminată, cu efect din 17 mai 2021, iar urmare a leziunilor suportate s-a aflat în incapacitate temporară de muncă în perioada 02 februarie 2025 – 23 februarie 2025, potrivit certificatului de concediu medical eliberat de IMSP AMT Centru la 03 februarie 2025.
70. Instanța de judecată reține că, potrivit certificatului eliberat de angajator la 23 aprilie 2025, salariul brut al reclamantului pentru luna ianuarie 2025,

respectiv pentru ultima lună anterioară pierderii capacității de muncă, a constituit 4 950,00 lei, iar reclamantul a revendicat cu acest titlu suma de 2 831,40 lei, corespunzătoare venitului net aferent perioadei de incapacitate temporară de muncă.

71. Instanța de judecată constată că suma de 2 831,40 lei nu depășește venitul salarial atestat prin actele emise de angajator, fiind raportat la venitul net din muncă al persoanei vătămate din perioada anterioară pierderii capacității de muncă, și că pârâta nu a contestat, prin probe, nici cuantumul venitului atestat de angajator, nici modul de calcul al despăgubirii, motiv pentru care pretenția în cauză se admite.
72. Cu privire la venitul ratat din locațiunea mijlocului de transport individual, instanța de judecată reține că, în activitatea sa de curier, reclamantul utiliza mijlocul de transport propriu, de model *****, anul de fabricație *****, cu numărul de înmatriculare *****, în baza Contractului de utilizare a transportului individual de către întreprindere nr. 254/2024, încheiat cu SRL „ALFA-DELIVERY”, pentru care angajatorul îi achita plăți lunare de locațiune.
73. Instanța de judecată reține că plățile de locațiune constituiau, în realitate, o componentă esențială și constantă a venitului obținut de reclamant din activitatea sa profesională, fapt atestat prin certificatul angajatorului din 23 aprilie 2025, potrivit căruia acestea au variat între 4 724,06 lei în luna august 2024 și 23 700,50 lei în luna ianuarie 2025, cu un total de 84 197,41 lei pentru șase luni.
74. Instanța de judecată accentuează că art. 2028 alin. (1) Cod civil impune compensarea nu doar a salariului, ci și a venitului ratat din cauza pierderii sau reducerii capacităţii de muncă, iar art. 2029 alin. (1) Cod civil se referă expres la venitul din „muncă sau altă activitate” a persoanei vătămate, astfel încât venitul obținut de reclamant din punerea la dispoziția angajatorului a mijlocului de transport, indisolubil legat de prestarea efectivă a activității de curier, intră în sfera de aplicare a normelor citate.
75. Instanța de judecată constată că, aflându-se în incapacitate temporară de muncă în perioada 02 februarie 2025 – 23 februarie 2025, reclamantul a fost lipsit de posibilitatea de a efectua livrări și, corelativ, de a obține venitul din locațiunea mijlocului de transport utilizat în această activitate, or acest venit

era condiționat de utilizarea efectivă a automobilului în interesul angajatorului.

76. Instanța de judecată reține că suma de 16 928,85 lei revendicată cu acest titlu este inferioară venitului lunar de 23 700,50 lei atestat pentru luna ianuarie 2025, fiind calculată de reclamant doar pentru perioada aflării în concediu medical, motiv pentru care pretenția respectivă, fiind rezonabilă, dovedită prin acte emise de angajator și necontestată prin probe de către pârâtă, se admite.
77. Cu privire la cheltuielile pentru efectuarea constatării medico-legale, instanța de judecată reține că acestea au constituit suma de 448,00 lei, compusă din 128,00 lei pentru examinarea persoanei și constatarea leziunilor traumatice și 320,00 lei pentru expertiza în baza documentelor medicale, fiind consemnate expres în Raportul de constatare medico-legală nr. 202502P0336 din 04 februarie 2025.
78. Instanța de judecată constată că aceste cheltuieli au fost suportate exclusiv în legătură cu vătămarea integrității corporale a reclamantului, fiind necesare pentru stabilirea gravității leziunilor și, respectiv, pentru valorificarea dreptului acestuia la repararea prejudiciului, motiv pentru care se încadrează în categoria cheltuielilor prevăzute la art. 2028 alin. (1) Cod civil și se admit integral.
79. Cu privire la cheltuielile medicale, instanța de judecată reține că reclamantul a revendicat cu acest titlu suma de 703,52 lei, în componența căreia sunt incluse, pe de o parte, bonurile de plată pentru medicamente și materiale sanitare aferente tratamentului plăgilor, iar pe de altă parte, suma de 650,00 lei achitată pentru consultația oftalmologică din 22 aprilie 2025.
80. Instanța de judecată reține ca dovedite și aflate în legătură cauzală directă cu vătămarea suportată cheltuielile confirmate prin bonul de plată din 07 februarie 2025 în sumă de 24,92 lei, aferent înlocuirii suturilor chirurgicale, și prin bonul de plată din 20 februarie 2025 în sumă de 28,60 lei, aferent achiziționării medicamentului „Spasmotec”, în total 53,52 lei, or acestea corespund recomandărilor medicale de pansamente aseptice și suturi secundare consemnate în actele medicale.
81. Instanța de judecată va respinge însă ca neîntemeiată pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 650,00 lei, achitată pentru diagnostica și consultația oftalmologului la Centrul Oftalmologic „Microchirurgia Ochiului” S.R.L.

82. Această concluzie se impune, deoarece adresarea reclamantului la medicul oftalmolog a avut loc la 22 aprilie 2025, respectiv la aproximativ două luni și trei săptămâni după producerea mușcăturii din 01 februarie 2025 și la două luni după expirarea perioadei de incapacitate temporară de muncă, interval care, în sine, pune la îndoială existența unei legături de cauzalitate.
83. Instanța de judecată accentuează că acuzele cu care reclamantul s-a adresat la instituția oftalmologică, respectiv prezența „musculițelor" în fața ochilor, precum și diagnosticul stabilit, de distrucție a corpului vitros la ambii ochi, respectiv de alte opacități ale corpului vitros, nu au nicio corespondență cu leziunile constatate prin Raportul de constatare medico-legală nr. 202502P0336 din 04 februarie 2025, care se limitează la plăgi contuze (mușcate) la nivelul degetelor II-V ale mâinii drepte și la echimoze și excoriații la nivelul membrelor inferioare.
84. Instanța de judecată reține că explicația reprezentantului reclamantului, potrivit căreia o eventuală infecție transmisă prin mușcătura animalului s-ar fi putut răspândi la toate organele, inclusiv la ochi, a rămas la nivelul unei simple afirmații, nefiind susținută de niciun act medical, de nicio concluzie de specialitate și de nicio probă din care să rezulte că afecțiunea oftalmologică diagnosticată la 22 aprilie 2025 ar avea o origine infecțioasă, cu atât mai puțin o origine infecțioasă imputabilă mușcăturii din 01 februarie 2025.
85. Instanța de judecată reține, de asemenea, că, în cadrul examinării cauzei în fond, reprezentantului reclamantului i s-a solicitat expres să indice actul medical în care ar fi consemnată trimiterea reclamantului la medicul oftalmolog în legătură cu mușcătura suportată, însă un asemenea act nu a fost prezentat, Trimiterea-extras nr. 16460 din 05 aprilie 2025, invocată în acest sens, conținând doar diagnosticul privind opacitățile corpului vitros, fără vreo referire la vătămarea din 01 februarie 2025.
86. Instanța de judecată statuează, prin urmare, că, în privința sumei de 650,00 lei, lipsește elementul esențial al raportului de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul pretins, în sensul art. 2022 alin. (1) Cod civil, iar cheltuiala respectivă nu poate fi calificată drept cheltuială suportată „în legătură cu vătămarea sănătăţii" în sensul art. 2028 alin. (1) Cod civil, motiv pentru care aceasta nu poate fi pusă în sarcina pârâtei.
87. Instanța de judecată accentuează, în acest context, că repararea prejudiciului patrimonial este condiționată de caracterul cert al acestuia și de dovedirea

legăturii sale cauzale cu fapta ilicită, iar acceptarea la compensare a unor cheltuieli medicale aferente unor afecțiuni străine leziunilor traumatice constatate ar echivala cu transformarea răspunderii delictuale într-un mecanism de acoperire nediferențiată a tuturor cheltuielilor de sănătate suportate de persoana vătămată într-o perioadă ulterioară incidentului, ceea ce contravine dispozițiilor legale citate.

88. Cu privire la valoarea bunurilor pretins distruse ireversibil, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiată pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 3 095,00 lei, compusă din pantaloni de model Joma – 520,00 lei, pantaloni de model Asics – 640,00 lei, ciorapi – 25,00 lei, scurtă de serviciu Glovo – 900,00 lei, încălțăminte de model Joma – 950,00 lei și lenjerie – 60,00 lei, și, în această parte, va reține de asemenea întemeiate obiecțiile părții pârâte.
89. Această concluzie se impune, deoarece reclamantul nu a prezentat instanței de judecată niciun act din care să rezulte existența, apartenența, vechimea și valoarea bunurilor enumerate, nici bonuri de plată sau facturi de achiziție, nici act de constatare a deteriorării acestora, nici raport de evaluare a pagubei, limitându-se la o simplă enumerare a denumirilor și a unor sume indicate în cererea de chemare în judecată.
90. Instanța de judecată accentuează că, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale, iar potrivit art. 2025 alin. (2) Cod civil, în cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului, ceea ce presupune, în mod necesar, stabilirea prealabilă a valorii bunului la momentul deteriorării.
91. Instanța de judecată concluzionează, prin urmare, că pretenția privind încasarea sumei de 3 095,00 lei este lipsită de caracter cert, nefiind evaluabilă în baza probelor administrate, iar admiterea acesteia s-ar întemeia exclusiv pe afirmațiile părții reclamante, ceea ce este inadmisibil în lumina art. 118 alin. (1) și art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă.
92. Ținând cont de considerentele expuse, instanța de judecată conchide că prejudiciul material dovedit și aflat în legătură cauzală cu fapta ilicită a pârâtei constituie suma de 20 261,77 lei, formată din venitul ratat din salariu în sumă de 2 831,40 lei, venitul ratat din locațiunea mijlocului de transport individual în sumă de 16 928,85 lei, cheltuielile medicale în sumă de 53,52 lei

și cheltuielile pentru efectuarea constatării medico-legale în sumă de 448,00 lei, sumă care se încasează din contul pârâtei *****în beneficiul reclamantului *****.

93. În rest, pretențiile cu titlu de prejudiciu material, în sumă de 3 745,01 lei, formate din suma de 650,00 lei aferentă consultației oftalmologice și din suma de 3 095,00 lei aferentă bunurilor pretins distruse, se resping ca neîntemeiate.

Cu privire la prejudiciul moral.

94. Instanța de judecată reține că reclamantul ***** a revendicat cu titlu de prejudiciu moral suma de 70 000,00 lei, invocând durerile fizice, sângerarea abundentă, multitudinea și localizarea plăgilor, teama de o eventuală infectare, inclusiv de rabie, sechelele rămase pe corp, precum și starea de anxietate și trauma psihologică resimțită ulterior în exercitarea atribuțiilor de curier.
95. Instanța de judecată statuează că, în speță, dreptul reclamantului la repararea prejudiciului moral este neîndoielnic, or fapta ilicită a pârâtei a atentat la drepturile personale nepatrimoniale ale acestuia, respectiv la integritatea corporală și la sănătate, ceea ce activează dispozițiile art. 2036 alin. (1) și alin. (2) Cod civil, prejudiciul moral fiind reparabil indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.
96. La determinarea mărimii despăgubirii, instanța de judecată a ținut cont de criteriile enunțate la art. 2037 Cod civil, respectiv de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, de măsura în care despăgubirea poate aduce o satisfacție echitabilă persoanei vătămate, de circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, de restrângerea posibilităților de viață familială și socială și de statutul social al persoanei vătămate, precum și de necesitatea acordării unei despăgubiri comparabile cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare.
97. Instanța de judecată reține, în favoarea reclamantului, că suferințele fizice suportate au fost reale și semnificative, or leziunile nu au fost singulare, ci multiple și localizate atât la nivelul mâinii drepte, cât și la nivelul ambelor membre inferioare, au necesitat adresare de urgență la instituția medicală în aceeași zi, aplicarea de suturi și pansamente, precum și supraveghere medicală ulterioară în condiții de ambulatoriu.

98. Instanța de judecată reține, de asemenea, că împrejurările în care a fost cauzat prejudiciul au fost apte să genereze o suferință psihică autentică, or atacul animalului a survenit brusc, într-un spațiu închis al casei scării, în care reclamantul nu avea posibilitate reală de retragere, în timpul exercitării atribuțiilor sale profesionale, iar reclamantul a fost lipsit de orice posibilitate de a preveni sau de a evita agresiunea.
99. Instanța de judecată reține totodată că reclamantul, persoană tânără, a fost restrâns, pentru perioada cuprinsă între 02 februarie 2025 și 23 februarie 2025, în posibilitățile sale de viață cotidiană, familială și socială, aflându-se în incapacitate temporară de muncă și fiind privat de exercitarea activității sale profesionale de curier, care presupune deplasare și utilizarea mâinilor și a picioarelor.
100. Instanța de judecată va respinge însă, ca neîntemeiate, argumentele părții reclamante prin care se justifică cuantumul revendicat de 70 000,00 lei.
101. În context, instanța de judecată accentuează că leziunile suportate de reclamant au fost calificate, prin Raportul de constatare medico-legală nr. 202502P0336 din 04 februarie 2025, drept vătămare ușoară a integrității corporale, urmată de dereglarea sănătății de scurtă durată, respectiv drept cea mai redusă formă de vătămare prevăzută de reglementările în materie, iar nu drept vătămare medie ori gravă, ceea ce delimitează în mod obiectiv întinderea suferințelor indemnizabile.
102. De asemenea, instanța de judecată va respinge argumentul părții reclamante privind teama de rabie, or reprezentantul reclamantului a recunoscut expres, la întrebarea instanței de judecată, că nu deține date privind faptul că animalul pârâtei ar fi fost purtător de rabie, iar la materialele cauzei nu există nicio probă privind existența unui risc concret de contaminare, nicio prescripție de vaccinare antirabică și nicio concluzie medicală în acest sens, astfel încât acest argument rămâne unul pur ipotetic.
103. La fel, instanța de judecată va respinge ca nedovedit argumentul părții reclamante privind existența unei traume psihologice, or reclamantul nu a prezentat nicio probă de natură a confirma o asemenea stare, respectiv nicio adresare la medicul specialist, nicio concluzie psihologică sau psihiatrică, niciun act de tratament, iar potrivit art. 2033 alin. (2) Cod civil, vătămarea sănătății mintale este relevantă doar dacă se manifestă printr-o maladie sau o

stare care necesită asistență ori un serviciu medical, ceea ce, la caz, nu a fost dovedit.

104. Instanța de judecată accentuează că însuși reclamantul nu s-a prezentat în ședința de judecată pentru a fi audiat nemijlocit asupra intensității și duratei suferințelor sale, pretențiile cu titlu de prejudiciu moral fiind susținute exclusiv prin intermediul reprezentantului, ceea ce a limitat considerabil posibilitatea instanței de a stabili o întindere mai amplă a prejudiciului nepatrimonial.
105. Instanța de judecată accentuează că despăgubirea pentru prejudiciul moral nu are natura unei sancțiuni aplicate autorului faptei ilicite și nici a unei surse de îmbogățire pentru persoana vătămată, ci constituie o compensare menită să atenueze suferințele efectiv suportate, motiv pentru care cuantumul acesteia trebuie să păstreze un raport de proporționalitate atât cu gravitatea reală a vătămării, cât și cu practica judiciară în împrejurări similare.
106. Ținând cont de ansamblul criteriilor enunțate, de gravitatea concretă a vătămării, calificată drept vătămare ușoară a integrității corporale, de multitudinea și localizarea plăgilor, de durata perioadei de incapacitate temporară de muncă, de împrejurările brusce și imprevizibile ale atacului, de forma vinovăției pârâtei, manifestată prin neglijență, precum și de lipsa oricărei manifestări de regret ori de tentativă de reparare benevolă din partea pârâtei, instanța de judecată consideră că o satisfacție echitabilă pentru reclamant este asigurată prin adjudecarea sumei de 30 000,00 lei.
107. Instanța de judecată statuează, prin urmare, că din contul pârâtei *****în beneficiul reclamantului ***** urmează a fi încasată suma de 30 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în rest, pretenția cu titlu de prejudiciu moral, în sumă de 40 000,00 lei, se respinge ca neîntemeiată.
108. În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă „Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului..”
109. Din articolul 90 lit. i) Cod de procedură civilă rezultă că „Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de asistenţă juridică.”

110. Din articolul 96 alin. (1) și alin. (1[1]) Cod de procedură civilă rezultă că, „Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.”
111. Instanța de judecată reține că reclamantul ***** a achitat taxa de timbru în sumă de 200,00 lei, fapt dovedit prin bonul de plată emis de BC „MAIB” S.A. la data de 20 mai 2025, sumă care, fiind realmente suportată în legătură cu examinarea prezentei cauze, urmează a fi compensată de către pârâtă, ca parte căzută în pretenții.
112. Actele cauzei atestă că reclamantul *****, în vederea asigurării dreptului său la apărare, a contractat avocatul Chira (Scobiola) Tatiana, care a deținut licența pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 0002254 din 24 iunie 2024, numele acesteia fiind schimbat din „Scobiola” în „Chira” în temeiul Dispoziției Ministrului Justiției nr. 5 din 17 iunie 2025.
113. Așa fiind, în speță, se reține cu certitudine necesitatea adjudecării cheltuielilor de asistență juridică, or actele cauzei certifică implicarea reală a avocatului în activități de acordare a asistenței juridice, respectiv întocmirea și depunerea cererii de chemare în judecată, selectarea, sistematizarea și certificarea probelor, participarea la ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare și la ședințele de examinare a cauzei în fond, formularea explicațiilor, a demersurilor și a susținerilor verbale.
114. Instanța de judecată atestă că cheltuielile de asistență juridică au fost realmente angajate și se dovedesc prin bonul de plată anexat la materialele cauzei.
115. Sub aspectul evaluării mărimii solicitate spre compensare, instanța de judecată conchide că valoarea de 8 000,00 lei corespunde criteriilor de realitate, necesitate și rezonabilitate stabilite la art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, precum și dispozițiilor Legii nr. 1260/2002 cu privire la avocatură.
116. Această concluzie se impune, deoarece cauza a fost examinată pe parcursul a mai mult de nouă luni, a implicat administrarea unui volum considerabil de probe scrise provenind de la mai multe instituții, respectiv organul de poliție, Pretura sectorului Centru, instituțiile medicale, Centrul de Medicină Legală și

angajatorul reclamantului, a presupus identificarea persoanei responsabile în condițiile în care aceasta nu se afla la locul incidentului, precum și valorificarea în paralel a procedurii contravenționale, iar volumul de muncă efectiv depus de avocat, raportat la valoarea totală a pretențiilor deduse judecății, nu denotă un caracter excesiv al onorariului.

117. Instanța de judecată reține totodată că pârâta *****nu a formulat, prin probe ori obiecții motivate, nicio critică privind caracterul excesiv al onorariului de avocat revendicat de partea reclamantă.
118. Ca parte căzută în pretenții, pârâta *****va fi silită la compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de timbru în sumă de 200,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8 000,00 lei.
119. Instanța de judecată reține că reclamantul ***** a fost scutit de achitarea taxei de stat pentru acțiunea privind repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale, potrivit pct. 1.1.6 din anexa la Legea nr. 213/2023 cu privire la taxele de stat.
120. În conformitate cu art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, ”Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.”
121. Ținând cont de partea admisă a pretențiilor patrimoniale, taxa de stat calculată potrivit Legii nr. 213/2023 cu privire la taxele de stat constituie suma de 1 110,43 lei, care se încasează de la pârâta ***** la buget.
122. În conformitate cu art. 236, art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva *****, cu privire la repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată, ca întemeiată.

Se încasează din contul ***** în beneficiul lui ***** suma de 20261,77 lei (douăzeci mii două sute șaizeci și unu lei, 77 bani) cu titlu de prejudiciu material, suma de 30000,00 lei (treizeci mii lei, 00 bani) cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată compuse din taxa de timbru în sumă de 200,00 lei (două

sute lei, 00 bani) și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8000,00 lei (opt mii lei, 00 bani).

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la ***** la buget taxa de stat în sumă de 1110,43 lei (una mie una sută zece lei, 43 bani).

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Russu Natalia**